

ρόμυλ. Συκαμν. Φάρσαλ. κ.ά.) Θράκ. (Σουφλ. Τσακίλ.) Λήμν. Μακεδ. (Βλάστ. Βόιον Δαμασκ. Ζουπάν. Νάουσ.) Πόντ. (Χαλδ.) Σάμ. Στερελλ. (Ἀράχ.) Τένεδ. κ.ά. — Λεξ. Πρω. Δημητρ.: Ποῦ τό 'βανες τὸ γελβερί, νὰ τρανήξω τὴ θράκα; Τσακίλ. Νὰ τ' βγάλ'ς ὅξου τ' στάχτ' 'ποὺ τοῦ φοῦρ-νου μὴ τοῦ γκέμπιρ' Φάρσαλ. Ἰφτυγχῶς βρέθ'κ'ις κὶ σύ. τειά, ποὺ ἔχ'ς γκέμπιλη, νὰ μᾶς 'ξυπηριτᾶς (τειά = θεία) Συκαμν. Κάηκι ἡ φούρουνος, νὰ φέρ'ς τοῦ γκέμπιλη νὰ τρανήξου τὰ κάρ'να (= κάρβουνα) Κρυόβρ. Συνών. πα-παδιὰ, συνδαύλιστρο, συντρίφτης, φουρ-νοκόρντι, φουρνόξυλο.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκελμπερής Πελοπν. (Κυνουρ.) καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. Κερμπερής Κεφαλλ. β) Σιδηρᾶ ράβδος μετ' ἀγκιστροειδοῦς ἄκρου, διὰ τῆς ὁποίας ὑποδουλιζοῦν τὴν πυρὰν καμίνου ἢ τοποθετοῦν τὸ πῶμα αὐτῆς Θεσσ. Ἰος Κύθν. Κῶς Ναύστ. Πελοπν. Σύμ. Σῦρ. κ.ά. 2) Εἶδος λαβίδος διὰ τῆς ὁποίας ἀνασύρουν τοὺς ἀνθρα-κας ἐκ τῆς πυρᾶς Θάσ. Συνών. μασιὰ, τσιμπίδα. 3) Εἶδος πτύου διὰ τοῦ ὁποίου ἀναδεύουν τὸν πηλὸν Κύπρ. 4) Διχαλωτὴ σκαπάνη Θεσσ. (Πήλ.) Προπ. (Κύζ. Πάνορμ.) Σάμ.

γκελμπερούτσα ἡ, ἐνιαχ. κελμπερούτσα Πόντ. (Κο-τύωρ.)

Ἐκ τοῦ οὗσ. γκελμπερί, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. κελπερή ἡ, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦτσα, διὰ τὴν ὅπ. πβ. ἀλογοῦτσα κ.τ.τ.

Ξύλινον κοντάρι, τὸ ὁποῖον φέρει ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ἄκρου καθέ-τως προσηρμοσμένον σανίδιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξάγουν ἐκ τοῦ κλιβάνου τὸν διὰ θερμάνσεως ξηρανθέντα σῖτον. Πβ. γκελμπερί 1.

γκέμι τό, κοιν. καὶ Τσακων. (Χαβουτσ.) γέμι Ζάκ. Κε-φαλλ. Κρήτ. Μέγαρ. Νάξ. Πελοπν. (Λακεδ. Μάν.) κ.ά. γκέμ' Α. Ρουμελ. (Καβακλ.) Εὐβ. (Αἰδηψ. Ἀκρ. Λιχὰς Ὑαχν. κ.ά.) Ἡπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ. Παλάσ. Πλατανοῦσ. Πρέβ. κ.ά.) Θεσσ. (Ἄγιος Θεόδωρ. Βαμβακ. Δομοκ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Ἀμόρ. Μαρών. Σουφλ.) Καππ. (Μισθ.) Μακεδ. (Βέρ. Βλάστ. Βόιον Βρία Βροντ. Γαλατ. Γρεβεν. Δαμασκ. Δεσκάτ. Δρυμ. Ἐράτυρ. Καστορ. Κολινδρ. Μοσχοπότ. Νάουσ. Πεντάπολ. Ρυάκ. Σιάτ.) Προπ. (Ἀρτάκ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ὑπάτ. Φθιώτ. Φωκ.) Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.) γέμ' Ἰμβρ. Θράκ. (Μάδυτ. Σαρεκκλ.) Λέσβ. Μακεδ. (Χαλκιδ.) Σάμ. (Βλαμαρ. Κουμαδαρ. Μαρθόκ. κ.ά.) Στερελλ. (Εὐρυταν.) Τῆν. κέμι Ἡπ. (Δρόβικν.) κέμ-μι Ρόδ. κέμ' Καππ. (Φλογ.) τζέμι Καρ. (Ἀλικαρνασσ.) γέμι Θεσσ. (Ἀργιθ.) γκίμι Μακεδ. (Βόιον)

Ἐκ τοῦ Ἀραβοτουρκικοῦ gem = χαλινός. Βλ. Α. Maidhof εἰς Glotta 10 (1920), 9.

1) Συνήθως κατὰ πληθ. ὁ χαλινός, τὰ ἡνία κοιν. καὶ Καππ. (Μισθ.) Τσακων. (Χαβουτσ.): Ἐπιασε τὸ ἄλογο ἀπὸ τὰ γκέμια κοιν. Ἀπ' τὶς φωνές, τὸ ντουφεκίδι καὶ τὰ τραγούδια ἀλαφιαστήκανε τ' ἄλογα καὶ πήγανε νὰ κόφουνε τὰ γκέμια Πελοπν. (Μεσσην.) Βάστα καλὰ τοῦ γκέμ', γὰ νὰ μὴ πέης Ἡπ. (Ζαγόρ.) Μὴ κόπ'κι λίγου τοῦ λουρι ἀπ' τοῦ γκέμ' κὶ θέλου νὰ τοῦ ράφου Ἡπ. (Κουκούλ.) Τοῦ γκέμ' τοῦ ἐβανάμι μόνου 'ς τ' ἄλλουγον Μακεδ. (Μοσχοπόταμ.) Ἰγὼ 'ς τ' ἄλλουγον εἶχα γκέμια ἀπὸ καθαρό πιτσὶ κὶ ὄλον κιντ'τό (= κεντητόν) Μάκεδ. (Δεσκάτ.) Πιάσι 'ξ' δὰ τὰ γκέμια νὰ στιγμὴ νὰ πιταχτοῦ ὡς τ' ἀβέλ' Εὐβ. (Ἀκρ.) Φτάτ' νὰ

τὰ τ'νάξ'ς τὰ γκέμια νὰ φουρὰ κὶ γίνιτ' ἀέρας (ἐπὶ λίαν ταχύποδος ὑποζυγίου) αὐτόθ. || Μεταφ. φρ. Πάρ' του τὰ γκέμια, μὴν τὸν ἀφίνης νὰ σοῦ πάρη τὸν ἀέρα. Σφίξ' του τὰ γκέμια, ἂν θέλῃς νὰ συμμορφωθῇ σύνηθ. Τοῦ βαστάει τὰ γκέμια (τὸν διευθύνει) Λεξ. Δημητρ. Συνών. φρ. Τὸν σέρενει ἀπὸ τὸ καπίστρι, τὸν τρανάει ἀπὸ τὴ μύτη. Τοῦν τρανάει ἀπ' τοῦ γκέμ' ἡ γ'ναίκα τ' (συνών. μετ' τὴν προηγουμ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἐννοια σου καὶ θὰ τοῦ τσακώσου τὰ γκέμια, ποῦ θὰ μοῦ πάρη (συνών. μετ' τὴν προηγουμ.) Πελοπν. (Γαργαλ.) Ἡρθ' οὐ πατέρας τ' κὶ τὰ 'σφιξι τὰ γέμια τ', ἰμένα δὲ μ' ἀκούει Τῆν. Τοῦ μάζεψα τὰ γκέμια Λεξ. Βλαστ. 503. Συνών. φρ. Τοῦ 'σφιξα τὰ λορεϊά Βάλ' τ' τὰ γκέμια, γὰ νὰ μὴν τοῦ ξανακαῶν' Στε-ρελλ. (Ὑπάτ.) Κρατάει τοῦ γκέμ' κὶ πέρασε καλὰ, ἀλλιῶς θὰ κακουπέραναι (διευθύνει, διαχειρίζεται καλῶς τὰ τοῦ οἴ-κου) Στερελλ. (Τριχων.) Εἶνι ἄλλουγον χώρ'ς γκέμ' (ἐπὶ ἀπειθαρχήτου) Ἡπ. Τί καρτιρεῖς, ἅμα φέγουν τὰ γκέμια ἀπ' τὰ χέρια τῶν γουνέουν; Ἡπ. (Κουκούλ.) || Παροιμ. Τοῦ μπ'λάρ' πιάνιτι μὴ τοῦ γκέμ' (ἀπαιτεῖται ἐπιβολὴ ἐπὶ τῆς συζύγου, τῶν τέκνων κ.λ.π.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ὁ νοῦς του σχίζει τρίχα καὶ τοῦ φύλλου βάνει γκέμι (ἐπὶ τῶν λίαν ἐπιτηδείων) I. Βενιζέλ. Παροιμ.², 334, 200.

Κόρη χωρὶς συμμάζεμα, μονάρι δίχως γκέμια (ἐπὶ ἀνεπιβλέπτου νεάνιδος χωρούσης εἰς αἰσχρὸν βίον) Λεξ. Δημητρ. || Ἄσμ.

Βάνε τὴ σέλλα τὴ χρυσῇ τσαὶ τ' ἀσημένια γέμια Μέγαρ.

Μισοδρομῆς, μισοστρατῆς, 'ς τὴ μέση 'ς τὸ γιοφύρι στοιχειὸ ξεφανερῶθηκε, στέκει ἀνάμεσά τους, πιάνει τῆς νύφης τ' ἄλογο καὶ τοῦ γαμπροῦ τὸ γκέμι Πελοπν. (Κλειτορ.)

Καὶ τὴν σαῖττα τὴ φτινὴ κὶ αὐτὴ γκέμι τὴν βάνουν (σαῖττα = εἶδος ὄφεως, φτινὴ = φτενὴ, λεπτή) Μακεδ. (Βόιον). Συνών. χαλινάρι.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. 'ς τοῦ Γκέμ' Στερελλ. (Ἀστακ.) 2) Μεταφ., ὁ χαλινός τῆς βαλάνου τοῦ πέους Θράκ. (Σουφλ.) Συνών. πετσάκι, πετσί.

γκεμοκράτης ὁ, ἐνιαχ. γκιμονκράτ'ς Στερελλ. (Ὑπάτ.)

Ἐκ τοῦ οὗσ. γκέμι καὶ τοῦ ρ. κρατῶ.

Ὁ ἡνίοχος.

γκέο-βαγκέο τό, σύνηθ. γκέο-βαγκέλο Εὐβ. (Ἀκρ.) Πελοπν. (Γαργαλ.) γέο-βαγέλο Πελοπν. (Μάν.)

Λέξις πεποιημένη τῆς παιδικῆς γλώσσης.

Παιδιά, κατὰ τὴν ὅπ. μία κορασὶς, ἡ «μάννα», στέκεται ἀντιμέτωπος πρὸς ἄλλας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τοποθετηθῇ εἰς εὐθεῖαν γραμμὴν, καὶ μετ' ἐπὶ πλεγμασῆς τὰς χεῖρας βαδίζει ρυ-θμικῶς πρὸς αὐτάς καὶ ἐπανέρχεται ὀπισθοχωροῦσα εἰς τὴν θέσιν τῆς ἐνῶ συγχρόνως τραγουδεῖ:

Ἐνα λεπτό (ἢ λεφτό) κρεμμύδι, γκέο-βαγκέο,

Ἐνα λεπτό κρεμμύδι, φράνξε (ἢ φράγκισε ἢ φράντσι) βα-γκέο (ἢ βαέτα)

Ἡ σκηνὴ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν λοιπῶν συμπαικτριῶν καὶ ἀκολουθεῖ τραγουδιστὸς διάλογος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἐκάστοτε «μάννα» προτείνει εἰς μίαν τῶν συμπαικτριῶν γαμβροὺς πρὸς ἐκλογὴν, τοὺς ὁποίους αὐτὴ ἀπορρίπτει μέχρις ὅτου εὕρῃ ἓνα τῆς ἀρεσκείας τῆς.

— Παντρεύω τὴν Ἀννούλα, γκέο-βαγκέο
παντρεύω τὴν Ἀννούλα, φράνξε-βαγκέο
— Καὶ ποίονε τῆς δίνετε, γκέο-βαγκέο;
— Τῆς δίνουμε ἓνα ναύτη (ἢ ράφτη),
ποὺ ὅλο μνίγες χάφτει κλπ.

Ἡ σκηνὴ ἐπαναλαμβάνεται μέχρις ἀποκαταστάσεως ὅ-
λων τῶν συμπαικτριῶν σύνθη. Συνών. *ἔνα λεπτὸ (ἢ
λεφτὸ) κρεμμύδι*.

γκεργκεφένιος ἐπίθ. ἑνιαχ. κιορκιφένιος Ἡπ.
(Ἰωάνν.) γιοργιαφένιος Εὐβ. (Μετόχ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γκεργκέφι*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ.
κερκέφι.

1) Ὁ κατασκευασμένος ἐξ ὑφάσματος διακοσμημένου διὰ
χρυσῶν ποικιλμάτων Ἡπ. (Ἰωάνν.): *Ἐξ' μαξ' ἁλλάρια κιο-
κιφένια*. 2) Τὸ οὐδ. ὡς οὗς, ἐορτάσιμον γυναικεῖον ἔνδυμα
ἐκ λευκοῦ ὑφάσματος φέροντος ποικίλα ἀπὸ χρυσῶν νή-
ματα καὶ διακοσμητικὰ πετάλια, πούλιες Εὐβ. (Μετόχ. κ.ά.):
Φόρισι τὰ γιοργιαφένια γιὰ τοὺ παῖ' γιό'.

γκεργκεφήσιος ἐπίθ. ἀμάρτ. γκιουρκιφήσιος Θεσσ.
(Τρίκερ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γκεργκέφι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ήσιος.

Ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ *γκεργκέφι*, τὸ ὅπ. βλ., ὁ
διὰ τοῦ ὀργάνου τούτου γινόμενος. Πβ. *γκεργκεφέ-
σιος*.

γκεργκέφι τό, Ἡπ. κ.ά. — Α. Οἰκονομίδ., Τραγούδ.
Ὀλύμπ., 34. Passow Carm. popular., 146 *georgéfi* Κρήτ.
(Ἀνατολ. κ.ά.) *γκιοργέφ'* Ἡπ. (Ζαγόρ. Κόνιτς. κ.ά.) Μα-
κεδ. (Ἀσσηρ. Βέρ.) *giorgéf'* Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Θράκ.
(Αἰν.) *γκιοργέφ'* Θράκ. (Μάλογα.) *γκεργκέφι* Θράκ. *κερκέφιν*
Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) *κερκέφ'* Πόντ. (Τραπ.) *κεργέφ-φι* Με-
γίστ. *γιorgéf'* Θεσσ. (Καρδίτς.) *γεργέφι* Εὐβ. (Κύμ.) *καρ-
κάφιν* Λυκ. (Λιβύσσ.) *καρκάφη* ἢ, Βιθυν. (Κουβούκλ.) *καρ-
κάφ'* Θράκ. (Αὐδῆμ.) Προπ. (Πάνορμ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gergef* = ἰστός, μάγγανος κεντήμα-
τος. Ὁ τύπ. *γκεργκέφι* εἰς Ἑρωτος ἀποτελέσματα
(Βενετία 1836), 46 «ἐκεντούσεν ὠραιότατα εἰς τὸ γκεργκέ-
φι».

1) Κυκλικὸν ἢ τετράγωνον ξύλινον πλαίσιον ἐντὸς τοῦ
ὁποίου τεντώνουν οἱ γυναῖκες ὑφασμα καὶ κεντοῦν αὐτὸ δι'
ἐγχρώμων νημάτων ἐνθ' ἄν.: *Ἦταν ἓνα κουρίτς'*, ποὺ κάθε
μέρα δούλευ' ἔς τοῦ *giorgéf'* Α. Ρούμελ. (Φιλιπούπ.) || Ἄσμ.

Κάνω χάϊι νὰ σὲ γλέπω ἔς τὸ γκεργκέφι ποὺ κεντᾷς,
ν' ἀκουμποῦν τὰ δὺὸ βυζιά σου, νὰ τὰ γλέπηις, νὰ γελᾷς
Ἡπ.

Καὶ πῶς μ' λές νὰ παρρευτῶ, νὰ πάρον παλληκάρ',
π' ἔχον γιὸ ἔς τὰ γράμματα κὶ κόρ' ἔς τοῦ *giorgéf'*
Θράκ. (Αἰν.)

Φωτιά νὰ κάψ' τὸ κέντημα καὶ λάβρα τὸ γκιorgéf' μ'!
Θράκ. (Μάλογα.) Συνών. *τελάρο*. 2) Ὁ ὑφαντικὸς ἰστός
Κρήτ. (Ἀνατολ.): *Ἀ σὲ στέσω ἔς τὸ γεργέφι τσαὶ ἄδῃς*.
Συνών. *ἀντὶ 1γ*, *ἀντιέας*, *ἀνυφανταρεὶ ὁ 1*, *ἀνυ-
φαντήρι*, *ἀνυφαντόλακκος 2*, *ἀργαλιός*,
ἀργαλίτσα, *ἀργαστήρι*, *ἀρμενιά*, *γούβα*,
κρεββαταριά, *κρεββατή*, *κρεββατίνα*,
λάκκος, *τελάρο*.

γκερεμέξι τό, Ἡπ. (Πάργ.) Πελοπν. (Μαζαίικ. Σιβ.
Σουδεν.) *γκεριμέξι* Πελοπν. (Βαλτέτσ.) *γκιοριμέξ'* Ἡπ. (Πα-
ραμυθ.) *ντζερεμέξι* Πελοπν. (Κόρινθ.) *ντερεμέξι* Εὐβ. (Ἀκρ.)
τερεμέξι Πελοπν. (Φεν.)

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *g i r i m é* = εἶδος τυριοῦ β' ποιό-
τητος.

1) Γάλα, τὸ ὁποῖον ἀλατιζόμενον καὶ βραζόμενον διατη-
ρεῖται ἐντὸς ἀσκοῦ, ὅπου συμπυκνώνεται ὀλίγον καὶ τρώγε-
ται κατόπιν ὡς τυρὸς ἐνθ' ἄν. Συνών. *ἀρμη 4*, *ἀρμό-
γαλα*, *ἀρμούζι*, *γαλοτύρι 1*, *σταλποτύρι*.

2) Ὁξύγαλα πηγμένον Ἡπ. (Πάργ.) Συνών. *γιοούρι*,
μαρκάτι.

γκερεμές ὁ, Αἰγιν. Θεσσ. Θράκ. (Αὐδῆμ. Μυριόφ.) Ἰων.
(Βουρλ.) Κίμωλ. Κωνπλ. Μῆλ. Νάξ. (Γαλανᾶδ. Κωμιακ.
Φιλότ.) Νίσυρ. Προπ. (Μηχαν.) Σίφν. *γερεμές* Θήρ. Θράκ.
(Τσακίλ.) Κρήτ. (Ἡράκλ. Σητ. κ.ά.) Κύθηρ. Μύκ. Νάξ. (Ἀ-
πύρανθ. Κορων.) Πελοπν. (Γέρμ. Μάν.) Σέριφ. Σῦρ. *γιρεμές*
Σῦρ. (Ερμούπ.) *γρερεμές* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *γκιοριμές* Ἡπ.
(Ζαγόρ.) Μακεδ. (Βόιον Βροντ. Θεσσαλον. Καστορ. Κοζ.
Κολινδρ.) *γιριμές* Ἰμβρ. Λῆμν. Σάμ. (Καρλόβ. Μαραθόκ.)
Τῆν. (Κτικ.) *τζερεμές* Ἀνδρ. Ἀντίπαρ. Θήρ. (Οἶα) Κύθν.
Νάξ. (Μον.) Πάρ. (Λεῦκ. κ.ά.) *τσερεμές* Μεγίστ. *γκερ' μέ-
ς* Βιθυν. (Παλλαδαρ.) *γκιρ' μέ-ς* Θεσσ. (Ἀνατολ. Ὀλυμπ.)
Μακεδ. (Βέρ. Βλάστ. Μοσχοπόταμ.) *γκιαρ' μέ-ς* Μακεδ.
(Βλάστ.) *κερεμές* Βιθυν. Θήρ. Κρήτ. (Σφακ. κ.ά.) Λυκ.
(Λιβύσσ.) Χίος (Βροντ. Δαφν.) — Α. Πουλιαν. Τὸ Θλαμέν.
Νησ., 27 *κερεμ-μές* Ρόδ. *κιριμές* Μακεδ. (Γρεβεν.) — Α.
Παπαδιαμ., Χριστουγενν. διηγ., 254.

Πιθαν. ἐκ τοῦ Τουρκ. *g ö r e n e k* = συνήθεια.

1) Εἶδος, κατάστασις, ποιότης Ἡπ. (Ζαγόρ.) Θράκ. (Μυ-
ριόφ.) Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πάρ. Πελοπν. (Γέρμ.) Προπ.
(Μηχαν.) Ρόδ. Σέριφ. Τῆν. (Κτικ.): *Ἐνα γερεμέ εἶναι τὰ
παπούτσια μας* (τοῦ ἰδίου εἶδους, τῆς αὐτῆς ποιότητος)
Γέρμ. *Ἐναν κερεμ-μὲν ἐν' οὐλ-λδα* Ρόδ. *Οὐ ἄρρουστους*
ἔς τὸν ἴδιον γκιριμέ βροίσκιτι Ζαγόρ. *Μόνον ἓνα γκιριμέ θὰ
τοῦ πῆξον τοῦ τυρὶ* (θὰ παρασκευάσω ἐνὸς εἶδους τυρὸν)
Μηχαν. || Φρ., *Ἐνα γιοριμέ θὰ γινοῦμι* (δὲν εἴμεθα τῆς αὐ-
τῆς κοινωνικῆς θέσεως κ.τ.τ.) Κτικ. *Εἰστε ἓνα γκερεμέ*
(ἔχετε τὸν ἴδιο χαρακτῆρα) Νίσυρ.

2) Ἐπιρρηματ., ἐξακολουθητικῶς, διαρκῶς, ὁμοίως εἰς τὴν
φρ. *ἓνα γκερεμέ πολλαχ.*: *Ἀδε ξεκουμπίσ' ἀπὸ μπροστά
μου, γιατί με ζάλισες πιά, ἓνα γκερεμέ με τὸ φαπλατιό σου*
Νάξ. (Γαλανᾶδ.) *Ἐνα γκερεμέ θὰ μιλής;* Νάξ. (Φιλότ.) *Τὸ
φωμὶ ἀνεβαίνει ἓνα γερεμέ* (ἀνατιμᾶται συνεχῶς) Θήρ.
Κλαίει ἓνα γκερεμέ Σίφν. *Σκορπᾷ τσι παρᾶδες του ἓνα γε-
ρεμέ* Κρήτ. *Ἐνα γερεμέ πάει ὁ γάιδαρος* (τρέχει συνεχῶς)
Κρήτ. (Σητ.) *Ἐνα γκερεμέ μοῦ γυρεύεις λεφτά, ποῦ θὰ τὰ
βρίσκω ὅμως ἐγώ, γιὰ νὰ σοῦ τὰ δώνω* Μῆλ. *Βρέξ'* ἀπὸ
φῆς *μένα γκιριμέ* Μακεδ. (Καστορ.) *Μ' λές τὰ ἴδια κὶ τὰ ἴδια*
ἓνα γιοριμέ Σάμ. (Καρλόβ.) *Κ' βανεὶ ξύλα ἓνα γιοριμέ* Ἰμβρ.
Ὁ Μῆτσος ταξιδεύγει ἓνα τζερεμέ Ἀνδρ. *Ἐνα κερεμέ ρί-
χνανε τὸ μάτι τους ἔς τὰ πέλαα τὰ μακρινὰ καὶ βάλλοντας*
ὁ νοῦς τους τίς λαχτάρεις ποὺ περάσανε σκύβγανε κάτω κ'
ἤκουνοῦσαν τὸ κεφάλι τους Α. Πουλιαν., ἐνθ' ἄν. *Σ' τὰ*
ἴλεγα ἓνα κιριμέ Α. Παπαδιαμ., ἐνθ' ἄν. || Παροιμ.

Τραῦα Μαριγῶ κουπί, ἓνα γκερεμέ κρατεῖ

(ἐπὶ τοῦ ἐξακολουθοῦντος νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ἐνεργῇ κατὰ
τὸν παλαιὸν τρόπον παρὰ τὰς συμβουλὰς τῶν ἄλλων) Αἰγιν.
Τὰ παλιὰ ροῦχα σιάζεις, ἓνα γερεμέ σκίζοῦνται (ἢ ἀναμό-

